

[Merete Aarup]

nogen rar måde at arbejde på herinde fra Folketingets side. Vi kan altså ikke følge fru Jytte Andersen her.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Undersøgelsen blev sat i gang i november. Fru Jytte Andersens forslag blev fremsat i januar. Altså kan det ikke være rigtigt, når fru Jytte Andersen sagde, at undersøgelsen kom før forslaget.

Til fru Hanne Thanning Jacobsen vil jeg blot sige tak for dette lysende bevis på, at SF altså ikke er et parti, som vil lægge beslutninger ud og afbureaukratisere. SF har ikke tillid til, at de mennesker, der sidder i kommunalbestyrelser og skolebestyrelser, er lige så børnevenlige som dem, der sidder herinde. Jamen man kender et partis vilje til at lægge beslutninger ud på, om det betragter kommunalbestyrelsesmedlemmer og skolebestyrelsesmedlemmer som lige så børnevenlige som dem, der sidder her i salen.

Jeg troede egentlig, sagen var afgjort med det fortræffelige forlig, jeg har indgået med fru Jytte Andersens parti om skolebestyrelser, hvor vi netop i fællesskab har afvist Lærerforeningens krav om, at alting skulle kunne ankes opad i systemet. Nu kommer fru Jytte Andersen, som tilhører en anden gren af det samme parti, og siger: Uha, her skal sandelig være systemer, for vi tror ikke på hovederne derude i de lokale samfund. De skal sandelig have nogle retningslinjer herindefra – sådan som BUPL siger de skal.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi også fra radikal side mener, at det er de enkelte kommunalbestyrelser, der skal godkende, om en ordning kan etableres. Vi har faktisk tillid til kommunalbestyrelserne. De kan handle og handler også på fornuftig vis i de allerfleste tilfælde. Det kan godt være, der er brådne kar indimellem, men så er det i hvert fald væsentligt at sige, at forældrene netop inden for området skolefritidsordninger faktisk har større indflydelse, end de har, når det drejer sig om andre former for dagtilbud til børn. De har nemlig den mulighed, at de kan udtale sig, før en fritidsordning overhovedet etableres. Det har de ikke andre steder på dette område.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at vi ikke har en manglende tro på den enkelte kommunalbestyrelse. Den beskyldning vil jeg bestemt ikke tage på mig. SF har aldrig udtrykt ønske om ensartethed ude i kommunerne.

Det, vi har krævet, fra vi begyndte at tale om skolefritidsordningerne, er et sæt af minimumsrammer, og det er ikke det samme som at sige, at man ikke vil acceptere en uensartethed i de forskellige skolefritidsordninger landet over. Det er vi helt med på at der gerne må være.

Jytte Andersen (S):

Socialdemokratiet vil ikke skydes i skoene, at vi ønsker, at alle skolefritidsordninger landet over skal være fuldstændig ens. Det ønsker vi faktisk ikke, og det er der heller ikke belæg for i det forslag, der er til behandling. Deraf fremgår det faktisk meget tydeligt, at vi synes, forskelle kan være inspirerende og spændende, og det er vi absolut tilhængere af. Det handler altså ikke om, vil jeg gerne sige til fru Merete Aarup, at vi vil have lagt kommunerne i en spændetrøje, og en repræsentant for et regeringsparti burde måske tænke sig om, før hun sagde sådan, når man tænker på, hvad det er for en økonomisk spændetrøje, regeringen har lagt kommunerne i i det hele taget, men det er en anden historie.

Vi vil ikke gøre tingene ens, men vi vil sikre, at der er en rimelig kvalitet i de ordninger, man tilbyder børn. Det er da fuldstændig rigtigt, at der er nogle kommuner, vi har tillid til, og der er andre, vi ikke har tillid til. Men nogle af de eksempler, vi har set i pressen og i breve, vi har fået, beskriver faktisk ordninger, om hvilke både embedslæge, det centrale system, byggestyrelse og arbejdstilsyn, bedriftssundhedstjeneste og arbejdsmedicinske klinikker har sagt, at det ikke er steder, man kan have børn passet, at det ikke er steder, hvor der kan være voksne mennesker, fordi indeklimaet simpelt hen er så dårligt, at man ikke kan være der. Fru Merete Aarup ved vist selv, at man i Odense Kommune har forsøgt sig med nogle ordninger, som man har fået i hovedet igen, fordi lokaleforholdene ikke var så tilfredsstillende og ordentlige, som man skønnede det rimeligt at kræve på børnenes vegne.

Vi skal ikke have nogen myter her, og derfor vil jeg gerne igen understrege, at det ikke hand-